

De Iewige Wachter staat voor geduld en strijd

WONEN IN LIMMEL

Prins Leroy 1 en zijn adjutanten onthulden gisteren het beeld 'De Iewige Wachter'.
© ANNEMIEK MOMMERS

Door Annelies Hendrikx

De Maastrichtse wijk Limmel is sinds gistermiddag een kunstwerk rijker. Een ludiek, houten beeld, dat de gemeente lichtjes op de hak neemt. Ironisch genoeg betaald door diezelfde gemeente.

MAASTRICHT - Hij staat voorover gebogen, met zijn achterwerk pontificaal richting stad. Oftewel „richting de „ivoren toren”, lacht Jack Ummels van het buurt netwerk. Het menneke is gearcand uit de stam van een eikenboom en staat „voor de tijd van protest, voor de tomeloze strijd, voor het eindeloze geduld, voor het eeuwige wachten, meer dan zestig jaar.” Het eeuwige wachten op ‘natuurlijk wonen in Limmel aan de Maas’.

Ongelooflijk

Dan is de eer aan prins Leroy 1 van de Braniemeekers om de ‘*Iewige Wachter op en vaan Lummel aon de Maos*’ te onthullen. Ummels houdt zijn gehoor voor dat het *braniemeenerke*, dat is gemaakt door carver Ed van der Linden uit Beek,

fleenk desjiet kreeg van al dat wachten en met zijn blote kont richting stadhuis ging staan.

Totdat er opeens een „ongelooflijk bericht” kwam uit die ivoren toren: de gemeente besloot het tien hectare grote Tregaterrein te kopen van ondernemer Rien Leeijen, die het plan had om er een megaloods neer te zetten. Grote opluchting in Limmel: eindelijk komen de beloofde 950 woningen dan toch echt in het vizier. „De ewige wachter kon zijn keutel nog net intrekken en zijn broek omhoog hijsen, maar hij staat wel nog in die houding. En hopelijk blijft hij zo nog jaren staan.”

De gemeenteraad stemde afgelopen dinsdag in met die aankoop van 23,5 miljoen euro.

Kapelaan

Hoog tijd dus voor een feestje. Zodoende loopt deze zaterdagmiddag vanaf het Kapelaan Lochtmanhuis een stoetje, aangevoerd door de Braniemeekers, naar de plek aan de Dolmansstraat waar het beeldje nog ingepakt staat. Onderweg zien deelnemers aan de tocht op enkele plekken de protestposters van het buurtnetwerk nog achter de ramen hangen.

Standvastig

„Die kunnen weg”, constateert een opgeluchte Chris Meys, voorzitter van de buurtraad. „Uiteindelijk blijkt actie voeren dus toch zin te hebben. Je met wel standvastig zijn en volhouden. Zonder de inzet van vele mensen was deze uitkomst er niet geweest. De langgekoesterde wens van de buurt om Limmel te ontsluiten en in grootte te verdubbelen hebben zij mogelijk gemaakt.”

Aangekomen op de plek aan de Dolmansstraat vertelt Jack Ummels dat hier ooit een rijtje wilgen stond.

Wilg

„De laatste wilg was een hele mooie, die toen ook menig bidprentje sierde. Door een misverstand werd die toch gerooid. Dat pikten wij niet zomaar, we zijn verhaal gaan halen bij de gemeente. Dit beeld is daar een goedmakertje voor, de gemeente heeft het helemaal betaald. Ik vind het wel grappig dat ze

natuurlijk niet weten wàt hier nu precies staat, met zijn kont naar de stad”, grijnst hij. „Maar dat moet kunnen en zeker in carnavalstijd.” Na de onthulling wordt het beeld gedecoreerd door de prins en gezegend door kapelaan Austin Joseph, die vervolgens ook wijwater over het aanwezige publiek sprenkelt. „Hadden we toch een paraplu moeten meenemen.”

De Braniemeekers nodigen dan iedereen uit voor een drankje in het Lochtmanhuis en welgemoed wordt de terugtocht aanvaard. Indachtig de jongste leus van het buurtnetwerk: *En noe, noe, noe geit 't gebäöre! Volle gaas veur Limmel aan de Maas!*